

Nr 20.

Av herr **Gustafsson, Karl, m. fl.**, angående förhöjda tull-satser för vissa slag av animaliska produkter.

Den nedgång uti priserna å animaliska produkter, som kunde iakttagas under år 1920, har fortsatt under år 1921, i vissa fall uti ännu raskare tempo och därigenom försatt jordbruket uti ett ytterligt bekymmersamt läge. Detta gäller särskilt några av jordbrukets huvudartiklar, såsom nötkreatur och svin, kött, fläsk och ister samt mjölk, smör och ost, såsom framgår av nedanstående sammanställning av de noterade partipriserna under 1921 års första och sista månader.

Medelpriser i parti under år 1921, kr. pr kg.

	Januari	December	Nedgång	%
Kor, 1 kl. i Malmö	1:20	0:65	0:55	46
Svin, slakteri-, i Malmö	2:09	1:30	0:79	38
Nötkött, 1 kl. i Stockholm ...	2:31	1:31	1:—	43
Fläsk, 1 kl. i „ ...	2:90	1:95	0:95	33
Mjölk, i „ ...	0:44	0:31	0:13	30
Smörnotering i Malmö	4:53	2:90	1:63	36
Ost, helfet, riksnötering	2:75	1:85	0:90	33

Denna nedgång är delvis beroende på allmänt prisfall å världsmarknaden, delvis på import från länder med deprecierad valuta.

Importen från årets början till och med november månad uppgick till följande mängder:

nötkreatur	6,136 st.	ister	1,279 ton
kött	3,164 ton	smör	6,221 „
fläsk	3,934 „	ost	910 „

För svin finnas inga uppgifter i månadsstatistiken över handeln, men har säkerligen uppgått till många tusen stycken.

Importen av levande nötkreatur och svin samt kött och fläsk har huvudsakligen kommit från Finland, vars låga valuta möjliggjort för exportörer i detta land att sälja ifrågavarande produkter, huvudsakligast i Stockholm och Norrland, till priser, som lågo avsevärt under dem, som på grund av det allmänna prisläget kunde betingas för de inländska produkterna, samt i sådana mängder, att avsättningen tidvis omöjliggjordes för de inländska producenterna. Kvaliteten å de införda varorna har oftast varit mycket underlägsen de svenska, men då inga föreskrifter om särskild märkning av de importerade varorna funnits, hava de i regel kunnat säljas såsom svenska, trots sin lägre kvalitet.

Den onaturligt stora importen av smör har kommit dels från Danmark, dels från Finland. Att så stor import av smör till vårt land fortfarande skall behöva ifrågakomma är beroende på, att svenska folket trots arbetslöshet och depression ännu icke kunnat förmås att i större utsträckning återgå till förtäring av margarin.

De priser, som producenterna nu erhålla för sina animaliska produkter äro så låga, att produktionen är rent förlustbringande, alldenstund förnödenheterna, som erfordras för framställning av dem, icke fallit i samma proportion, såsom framgår av efterföljande sammanställning.

Prisläget före kriget och under december månad 1921, kg. pr dt.

<i>Produkter</i>	Medelpris 1904—1913	Medelpris Dec. 1921	Index 1904—13=100
Kor, kl. 1	45	65	144
Slakterisvin	67	131	196
Smör	200	290	145
Ost	155	185	119
<i>Förnödenheter</i>	Medelpris 1904—1913	Medelpris Dec. 1921	Index 1904—13=100
Korn	12 : 90	16 : 07	124
Havre	11 : 40	13 : 96	122
Majs	12 : 20	16 : 34	134
Vetekli	10 : 20	14 : 35	141
Jordnötskakor	13 : 10	26 : 60	203
Bomullsfrökakor	13 : 90	26 : 75	192
Sojakakor	13 : 25	25 : 40	192

Den kontanta arbetslönen för statavlönade kreatursskötare är för anställningsåret 1921—22 av socialstyrelsen beräknad till 912 kr. mot 375 kr. år 1913, motsvarande ett indextal av 243, då avlöningen år 1913 sättes till 100.

Av ovanstående jämförelse mellan produktpriserna samt förnödenhets- och arbetspriserna framgår det, att den produktion, som nu är mest för- lustbringande för jordbruket, är smörproduktionen. Då denna utgör basis för hela mjölkproduktionen, är det av vikt, att denna gren av jordbruket er- håller nödigt skydd, intill dess att förhållandet mellan produktpriser och produktionskostnader hunnit stadga sig.

I fråga om animaliska produkter är det att befara, att under inne- varande år en svår konkurrens kommer att etableras av länder, som hava en långt svagare valuta än Danmark och Finland, nämligen Estland, Lett- land, Polen, Tjeckoslovakien m. fl., vilka nu synas hava återhämtat sig efter krigets härjningar så mycket, att de äro i stånd att upptaga export av lant- bruksprodukter. Sådan har redan under slutet av sistlidet år förekommit, och tecken tyda på, att den under innevarande år kommer att taga stor om- fattning.

Då någon utredning ej föreligger om differentialtullar på jordbruks- produkter, och någon sådan ej ens ifrågasatts, synes det oss bliva nödvän- digt, att den animaliska jordbruksproduktionen beredes ett provisoriskt skydd av sådan höjd, att den befarade konkurrensen i någon mån kan stävjas utan att den konsumerande allmänhetens intressen åsidosättas.

Vi tillåta oss i detta sammanhang erinra om att Schweiz,*Finland m. fl. länder infört betydligt höjda tullsatter på animaliska jordbruksprodukter i syfte att uppehålla och främja jordbrukets produktion.

Med stöd av vad sålunda anförts få vi hemställa, att riksdagen måtte besluta,

att från tid, som av Kungl. Maj:t bestämmes, till och med den 31 maj 1923 skola gälla följande tullsatter:

Tulltaxe-
rubrik

nr 51	levande nötkreatur	1 st.	20 kr.
53	levande svin	1 kg.	20 öre
55	fläsk, rökt	1 „	35 „
56	„ andra slag	1 „	24 „

Motioner i Första kammaren, Nr 20.

57	ister	1 kg.	30 öre
59	kött, andra slag	1 „	14 „
138	smör, naturligt	1 „	60 „

Stockholm den 18 januari 1922.

<i>Joh. Nilsson,</i> Skottlandshus.	<i>Nils Ant. Nilsson,</i> Östrabo.	<i>K. J. Gustafsson.</i>
<i>Åke Ingeström.</i>	<i>G. Sederholm.</i>	<i>Elof B. Andersson,</i> Fältenborg.
<i>Erik Andersson.</i>	<i>M. Svensson.</i>	<i>August W. Johansson,</i> Lövholmen.
		<i>Ol. Pettersson.</i>
